

De danske Baptistmenigheders
Forenings-Konferents,

holdt i Vejle Menighed

den 1ste og 2den Juni 1883.

Et Udtog af Protokollerne i Konferentsens Møder.

København.

Trykt i Kjøbenhavn hos Gules Bogtrykkeri.

1883.

Efter forudgaaet Indbydelse afholdt de døbte Christne deres aarlige Missions- og Forhandlingsmøde i Vejle Menigheds Kapel den 1ste og 2den Juni dette Aar. Mødet, som tog sin Begyndelse den første Dags Morgen Kl. 8, aabnedes af Brd. G. Græse og J. P. Hanjen. Br. Græse lod Psalmen 475 afhynde: „Indig, Herre, er Din Bolig“ osv. Derpaa læste han den 122 Davids Psalme og holdt Bøn, hvorefter han bød de forjamlede Brødre velkomne til Vejle, og udtalte det Driste og det Haab, at Herren vilde være iblandt os og give os en herlig Konferents, saa at vi kunde være sammen i Fred og Enighed og gaa glade og lykkelige fra hverandre.

Br. J. P. Hanjen sagde derpaa blandt Andet: „De fjære Brødre ere komne hertil med forskjellige Følelser. Nogle have fastet Djæne paa den herlige Natur, som i al sin Ynde omgiver Vejle, og tænkt, hvor er det dog yndigt her, og hvor kunne Guds Børn her have Grund til at takke Herren? Andre have maaste tænkt ved at træde ind i Kapellet: her kan Menigheden have det godt. Her have Guds Børn en herlig Lejlighed til at takke og prise Herren. De kunde ogsaa have haft andre Tanter, saa som: hvordan mon disse Søskende her i Vejle nu leve i Fred og Enighed med hverandre? Mon den Strid, som en Gang var iblandt dem, nu fuldstændig er ophørt? Brødre, vi have haft en Del Ubehageligheder, det er sandt, og have endnu Intet at rose os af; vi tør ikke sige som Menigheden i Laodicia, at vi ere rige og fattes Intet. Vi fattes desværre saare meget i alle Henseender, og vi maa synge med Asaph i den 73 Psalme: „Vi ere plagede den ganske Dag og vor Straf er hver Morgen der.“ Verden jubler omkring os; „thi der findes

intet Vaand for dem, og de have ikke Noje som andre Mennesker." Dog naftet dette, at vi blive plagede, foragtede og misfjendte, sole vi os dog som et frelst Folk. Vi tør sige: Er der noget Sted, hvor Guds Folk har Noje og bliver foragtet saa er det her i Vejle*). Hvad Jesus siger ved Indvielsen af den hellige Nadvere, at han havde lidt og skulde lide, det kunne ogsaa vi sige, og som han længtes efter at nyde Paaskelammet med sine Disciple, førend han fremdeles skulde lide, saa have ogsaa vi høvt Længsel efter at holde denne Konferents tilhammen med Eder, Brødre, førend vi fremdeles skulde lide, hvad der endnu naar tilbage af Lidelser og Trængsler for os, og vi ere glade ved, at saa Mange ere komne, og vi byde Eder alle velkomne."

Følge Br. S. P. Hansens Opfordring, om en Broder vilde holde Bøn, bade derpaa Brd. P. Andersen fra Frederikshavn og Wiese fra Vejle.

Herefter lod den forrige Konferentses Formand foretage Valg af en Broder til at lede Forhandlingerne. Ved Stemmesedler blev Br M. Larsen valgt til at indtage Forsædet, hvilket han dog med Bestemthed frabad sig, men raadede i det Sted Konferentsen til at vælge en anden Mand til dette Hverv, da han haabede, at dette vilde have en bedre Indflydelse. Indtil Middag vilde han nok indtage Forsædet, efterdi der i den Tid jo ikke skulde foretages Andet, end afgives Beretninger fra de forskjellige Menigheder. Han lod derpaa det første Vers af Psalmen 601 assynge: "Hvor herligt og saligt, naar Brødre nu atter Sig finde forenede her om Guds Ord" osv. Derpaa udtalte han det Ønske, at vi maatte saa en herlig Konferents og have Fredens Mand iblandt os; dog kunde man ogsaa være for omfindtig, man maatte se at stille Sag fra Person, og ikke blande de to Ting

*) Det samme kan vist de fleste af vore Menigheder her i Landet sige, at de ere.

sammen. Hermed erklærede han saa Konferentsen for
aabnet

Efter at man nu, gjennem Stemmesedler, havde valgt S. Hansen, J. P. Hansen, N. Broholm, S. Kvist og L. Christoffersen til Skrivere, optoges en Liste over de Afordnede. Følgende Brødre havde indfundet sig: Fra Aalborg: J. Chr. Nørgaard; fra Falster: B. Jensen; fra Frederikshavn: P. Andersen og A. Næsby; fra Hals: P. P. Schmidt; fra Fetsmark: E. Jensen; fra Kjøbenhavn: H. H. Larsen, M. Larsen og A. Broholm; fra Langeland: S. Hansen; fra Lolland: N. Larsen; fra Løgstør: P. Sønder; fra Dure: J. A. Petersen; fra Saaby og Vandløse: L. Henriksen; fra Slagelse: H. Larsen; fra N. Suede: N. Dahlgren; fra Snevreb: N. Hansen; fra S. Aalborg: Chr. Nørgaard, J. Jensen og L. Christoffersen; fra Vejle: G. Græse og J. P. Hansen. Som Gæster havde S. Kvist, Chr. Jensen og E. Jensen fra S. Aalborg og J. Nielsen fra Slesvig indfundet sig. Senere kom mange Gæster, især fra N. Suede og fra den sydaalborgske Menighed.

Til **Vænningskomiteen** valgtes nu: Chr. Nørgaard, Eskild Jensen, J. A. Petersen, L. Henriksen og M. Larsen.

Til **Revisorer**: S. Hansen, S. Kvist og L. Christoffersen.

Til at ordne de **Spørgsmaal**, der skulde forhandles: N. Hansen, P. P. Schmidt og B. Jensen.

Tiden for Møderne blev nu fastsat at skulde være om Formiddagen fra Kl. 8 til 11³/₄ og om Eftermiddagen fra Kl. 3 til 6¹/₂, da der hver Aften skulde være offentlig Forsamling Kl. 8.

De forskjellige Lærere fremlagde nu dels skrevne og dels mundtlige **Beretninger** om Menighedernes Tilstand, samt om deres Virksomhed i det sidste Konferentsaar. Da disse Beretninger jo som sædvanlig ville blive optagne i „Den danske Evangelist“, er det ikke fornødent at optage

dem her i Protokollen. Skjøndt der i dette Aar just ikke blev klaget saa meget over Mangel paa Lærere som i Fjor, saa havde det dog ikke forandret sig i Henseende til at ansætte Forstandere i de Menigheder, som ingen havde. Hals Menighed var, ifølge Løftet ved Konferentsen i Fjor, regelmæssig bleven besøgt af Brødre fra de 3 Menigheder: S. Aalborg, Frederikshavn og Setsmark, og desuden havde Br. Schmidt virket i lang Tid i den. Aalborg Menighed havde vel endnu ingen Forstander, men dog 2 Brødre, som holdt Forsamlinger i den. Lignende kunde siges om Løgstør Menighed, i hvilken Br. P. Sønder har sit Hjem og ligeledes Br. Chr. Olsen, som har været paa Missionskolen sidste Vinter. Saaby Menighed paa Sjælland var maaste daarligst stillet, idet den ingen Lærere har og Br. Lars Henriksen, som forestaar den, jo er Forstander for Vandløse Menighed, hvor han ogsaa har sit Hjem. Den lille Menighed i Højby er nu næst uddød; den tæller nu kun 4 Medlemmer, hvilke man raader til at slutte sig til Snevreb Menighed, som med det samme anmodes om at tage sig af dem. Vor Br. P. Rasmussen afgik efter 13 Dages Sygeleje ved Døden den 4. Maj i sit 74 Aar. Han døde i Troen paa sin Frelser og hensov stille i Herren. Vejle Menighed havde rigtignok endnu ingen Forstander, men der var dog virket meget i den sidste Aar, navnlig af Brødre. W. Jensen, J. P. Hansen, P. Schmidt og M. Larsen og foruden dem havde jo Br. Grøbe ogsaa af og til talt Guds Ord i den. Paa Langeland, hvor det ligeledes er smaat med Virksomheden, idet Br. A. M. Hansen er bleven gammel og svag, havde Br. Søren Hansen opholdt sig og virket efter Evne i ca. 4 Maaneder sidste Vinter.

Hvad Tilvægten i Menighederne angaar, da havde de, saa vidt det kan ses af Beretningerne, i Alt døbt 144, optaget af Tilreiste 21 og gjenoptaget 9, altsaa tilsammen 174; men da 43 vare døde, 92 Bortreiste, 10 Fratraadte og 40 udelukte, tilsammen 185, saa havde de havt en

Afgang af 11 Medlemmer — en Tilstand, man jo ikke kan være glad over, især da det som oftest er de yngre Medlemmer, der rejse til Amerika, medens de Gamle og Svage maa blive tilbage, hvorfor jo ogsaa Dødsantallet har været meget stort sidste Aar.

Kun i meget faa Menigheder kunde siges at have været nogen videre Bækkelse og Fremgang. Til disse høre Bornholm, Frederikshavn, Zeismark, Kjøbenhavn, Dure og Bandløse. I nogle af de andre Menigheder vare rigtignok døbt nogle faa Sjæle, men da Afgangen ved Dødsfald og deslige havde været større, saa var deres Antal af Medlemmer alligevel formindsket.

Marssagen til, at vore Menigheder have faa liden Fremgang, kan vel søges i flere forskjellige Omstændigheder. En Grund er vistnok den, at vi fattes Mænd, som med Mod og Dygtighed kunne træde op ved Siden af de mange forskjellige Partiers Ledere og Førere, som mere og mere finde Fodfæste allevegne her i Landet, og som jo alle Steder søge at trænge os og at drage Folk til sig, hvilket jo saa meget lettere lykkes dem, da Salighedsvejen, de forkynde, jo er betydelig lettere, end den vi finde, Guds Ord lærer. En anden Omstændighed er den, at selv om en og anden Broder iblandt os nok kunde træde op iblandt Mængden og virke i Kjøbstæderne, saa fattes vi Midler til at leje Lokaler og deslige for, thi selv, om saadant kan gøres nogle enkelte Gange, saa er det vanskeligt, uden store Midler, at holde saadan Virksomhed gaacende, og holde vi kun Forsamlinger et Sted nogle Gange, saa virke vi kun til Fordel for de andre Partier, som sædvanlig strax indfinde sig, naar vi have sat en Virksomhed i Gang. Man kan sige, hvad er at gøre? og Svaret er: Vi bør virke saa godt, vi kunne og ved Siden heraf bede Gud om Belsiguelse og Fremgang. Det er jo ogsaa en let Sag for ham at skjænke os flere Midler*).

*) Ifølge den Bestemmelse, der blev taget paa Konferentsen i Bjor, at de danske Menigheder vilde henvende sig direkte til

Inden man sluttede Formiddagsmødet Kl. 11³/₄ omdeltes Sedler til et nyt Valg af en Formand. Br. M. Larién sluttede med Bøn.

Eftermiddagsmødet tog sin Begyndelse Kl. 3. Første og andet Vers af Psalmen 476 bleve afsungne og Br. L. Henriksen holdt Bøn. De nye Stemmesedler bleve nu afgivne og det viste sig, at Brd. Chr. Mørgaard og L. Henriksen vare valgte med lige mange Stemmer, saa at de kunde dele Formandspladsen mellem hinanden.

Efter at Br. L. Henriksen nu havde indtaget Forsædet, fortsatte man med at afgive Beretninger. Foruden nogle af Menighedernes Lærere var det især Missionsnærerne, der endnu vare tilbage. Disse sidste havde virket paa følgende Steder.

B. Jensen havde, med Undtagelse af nogle mindre Besøg et og andet Sted, virket paa Sjælland, i Kjøbenhavn, i Vejle, paa Lolland og Falster. Han havde ogsaa været ved Grenaa og paa Samsø.

P. P. Schmidt havde, med en liden Undtagelse, indskrænket sin Virksomhed til Vendsyssel. Her havde han virket i den jetsmarkske, frederikshavniske og Hals Menighed, dog havde han ogsaa været i den S. Halborgske Menighed. I det Hele havde han afholdt 325 Forsamlinger.

P. Souder havde virket paa Thyland, i Hanherred, Løgstør, N. Snebe, Syd Halborg og andre Steder.

S. Hansen havde opholdt sig paa Langeland i omtr. 3 Maaneder og paa Læsø omtr. 1 Maaned. Senere havde han været et Par Maaneder i Nordslesvig.

vore am. Brødre om Hjælp, kan meddeles, at dette er flet. En Begjæring desangaaende er affendt, og Brd. P. Dam og N. P. Jensen ere anmodede om at tale vor Sag. Udfaldet vides endnu ikke.

Jens Nielsen fra Slesvig bragte nu Konferentsen en hjærlig Hilsen fra vore Søfende der, men iøvrigt havde han Intet at berette.

Af alle de Beretninger, der bleve afgivne, fik man det Indtryk, at Høsten er stor, men Arbejderne faa, at Hindringerne for Sandhedens Udbredelse ere baade mange og store og at vi, som Menigheden i Filadelfia, kun have „en liden Kraft“, hvorfor det er saare fornødent at anvende og bruge denne lille Kraft paa bedste Maade. Ifølge heraf gik man nu strax over til at tale om **Missionsvirksomheden** i dette Konferentsaar. Lønningskomiteen, som i Middagstiden havde været sammen at raadslaa om Missionærernes Løn og deslige, foreslog nu at give Br. P. Sønder den samme Løn i dette Aar som i Fjor, nemlig 90 Kr. for hver Maaned, i hvilken han virkede; den gl. Br. Chr. Petersen, som hidtil en Gave af 100 Kr., og B. Jensen ligeledes den samme Løn som i Fjor, nemlig 90 Kr. om Maaneden eller 3 Kr. om Dagen i den Tid, han virkede. I Henseende til Br. B. Jensen havde Komiteen tænkt, om han ikke kunde prøve paa i dette Konferentsaar at virke mest i **Kjøbstæderne**, naar han, foruden den faste Løn, fik udbetalt af Foreningskassen Alt, hvad det kostede ham at leje Sale og deslige. Der var saa mange Kjøbstæder omkring i Landet, hvor vi aldrig havde forsøgt at virke, og vi burde forsøge det. Der var nu f. Ex. Aarhus, Randers, Roskilde og andre Steder. Fra Kjøbstæderne udbredte Sandheden sig lettere til Landet end fra Landet til Kjøbstæderne

J. A. Petersen sagde bl. Andet: Jeg vil herved give min Mening tilkjende; jeg tror, at Brødrene kunne virke noget mere, naar de have Kjøbstæderne som Udgangspunkt. Naar en Prædikant har sit Hjem i en Kjøbstad, saa bliver vor Lærdom derved bedre bekjendt i den og i dens Omegn. Saaledes have Methodisterne baaret sig ad med deres Virksomhed og de have høstet Frugt deraf.

Førend man tog denne Sag under Forhandling, vedtog Konferentsen at understøtte Br. P. Sønder med

den Sum, der var foreslaaet, og at give den gl. Br. Chr. Petersen de 100 Kr. som sædvanlig.

Skjøndt B. Sønder havde tænkt, om det ikke var bedre, at Konferentsen valgte en anden Broder til at virke i hans Sted, saa paatog han sig dog, efter Konferentsens Ønske efter Evne, at fortsætte sin Virksomhed ogsaa i dette Aar.

B. Jensen blev derpaa spurgt, om han, under de anførte Betingelser, vilde og kunde paatage sig at virke i Kjøbstæderne?

Han svarede, at han aldrig havde følt sig kaldet af Herren til noget som helst Sted at bryde Isen. Han var bange for, at han, ved at begynde derpaa, vilde bestemme baade sig selv og Menighederne. Det forekom ham, at Methodisterne havde bedre Lykke med sig i denne Henseende; men de havde jo ogsaa bedre Kræfter end vi.

B. Sønder. Det forekommer mig, at B. Jensen er skiftet til at virke hvor som helst. Ved at rejse bag efter ham, saar man det bedst at vide.

N. Larsen. Skal B. Jensen virke i en Kjøbstad, f. Ex. Aarhus, saa maa han have mindst 1000 Kr. i Løn om Aaret. Skal han bo i en Kjøbstad og begynde en Virksomhed der, saa kan han ikke nøjes med Løn for det halve Aar, da han saa ikke kan tage fat paa almindeligt Arbejde om Sommeren, som han kan i den Stilling, han er. Det er en Sag at virke ind i en Kjøbstad og en anden at bosætte sig i den. Det sidste holder vor Kasse ikke ud.

N. Hansen anbefaler B. Jensen til denne Gjerning og mener, han bør forsøge at virke i flere Kjøbstæder.

J. Jensen. Det er vist ikke Meningen, at B. Jensen skal bosætte sig i en Kjøbstad; men at han skal have Frihed til at virke i forskellige Kjøbstæder i kortere eller længere Tid ligesom han synes.

B. Jensen forsikrer, at han ofte fattes Frimodighed

til at træde op paa saadanne Steder. Man burde ikke presse en Mand ind i et saadant Forhold, og gjorde man det, saa holdt han det dog ikke ud.

J. N. Petersen troede, at Kjøbstadsfolk var lige saa nøjsomme og tilgængelige som Landsbyfolk. Desuden boede der jo alle Slags Folk i Kjøbstæderne.

M. Larsen. Der klages over, at Intet udrettes; jeg antager, det kommer deraf, at vi sprede vort Arbejde for meget. Lad B. Jensen gøre et Forsøg at virke i en Kjøbstad en 3 Maaneder i Træt, ikke flytte dertil, men leje Lokaler, og lad os give ham de fornødne Penge dertil. Det behøver just ikke at være Aarhus, men hvilken som helst Kjøbstad, og naar saa blot en Gæste bliver omvendt, saa ere Pengene ikke forgjæves udgivne. Vi kunne nok underholde ham i 3 Maaneder og længere, om det skulde være. Lad os give B. Jensen 3 Kr om Dagen, og saa fornden betale ham alle extra Udgifter.

J. N. Petersen. B. Jensen behøver jo ikke alene at prædike, men han kan holde Bibellæsninger, Missionsmøder og deslige, og naar saadant agtes afholdt, da særlig at indbyde dertil i Avisen.

M. Larsen gjentager, at vi bør holde os noget mere til bestemte Pladse. Vi have mange Gange arbejdet og saa ere Andre komne bag efter og have høstet.

M. Larsen understøttede dette af egen Erfaring som med Nakkstov, hvor de havde virket i længere Tid, men da de ikke kunde holde Virksomheden gaacende, kom den indre Mission og drog saa at sige Alle dem, der havde besøgt os, til sig.

S. Hansen vilde paa Grund af B. Jensens Frygt anbefale ham at begynde sin Virksomhed i de smaa Kjøbstæder.

M. Larsen vilde helst begynde i de store Kjøbstæder; det var lettere end i de smaa.

B. Jensen blev derpaa ansat med samme Løn som forrige Aar med Almodning om, efter det givne Forslag, at gøre et Forsøg paa at virke i Kjøbstæderne.

Formanden spurgte nu: Vil Konferentsen ansætte S. Hansen paa samme Maade som i Fjor, at han virker et Par Maaneder paa Langeland og faar derfor 180 Kr.?

W. Larsen syntes, at det var usjorvarligt, at S. Hansen skulde virke i 4 Maaneder og saa ikke saa Lon for mere end 2. Han spurgte, om der ikke kunde gives ham lidt mere?

S. Hansen. Jeg er godt tilfreds som Konferentsen handler. At jeg i Fjor virkede i 4 Maaneder, i Stedet for 2, var jo ikke Konferentsens Forslangende.

J. N. Peteresen ønskede, at S. Hansen kunde virke mindst en Maaned paa Fyen.

Paa Forslag af W. Larsen vedtoges, at Br. S. Hansen skal virke 2 Maaneder paa Langeland, og andre Steder efter Behag.

1. Sp. Det Spørgsmaal blev nu fremlagt: Er det ikke muligt, at Konferentsen kan gjøre Noget for Vejle Menighed, at den kan faa en Prædikant?

W. Larsen foreslog Borg. P. Hansen stationeret i Vejle, og at Foreningsskassen gav ham lige saa meget i Lon som Vejle Menighed kunde gaa ind paa at give ham.

W. Hansen og Græse ndtalte det Dufte paa Menighedens Vegne, at faa J. P. Hansen til Prædikant, da de trængte saa haardt til en Mand, som kunde virke baade i og udenfor Menigheden.

E. Jensen fortalte, at Søskende i Hanherred ønskede, at J. P. Hansen vilde overtage en Skole der oppe hos dem. Han mente ogsaa, at J. P. Hansens Plads var i Skolen.

W. Larsen. Vejle Menighed trænger haardt til J. P. Hansen. Jeg vil derfor foreslaa, at han faar 300 Kr. Det første Aar 200 Kr. af Foreningsskassen og 100 Kr. af Vejle Menighed. Det andet Aar 150 Kr. af Foreningsskassen og 150 Kr. af Vejle Menighed og saa fremdeles med Afdrag af Foreningsskassen og Tillæg af Vejle Menighed, indtil den selv har overtaget helt at lønne ham.

J. Jensen ønskede ogsaa J. P. Hansen ansat og støttet af Foreningskassen, men kun for en Tid, da den jo egentlig ikke var oprettet til at understøtte Menighedernes Prædikanter.

Konferentsen vedtog nu at give J. P. Hansen 200 Kr. af Foreningskassen paa den Betingelse, at Vejle Menighed gav ham de 100 Kr.

M. Larsen foreslog, at Br. A. Broholm, som sidste Vinter havde modtaget Undervisning i Missionskolen i Kjøbenhavn, maatte blive ansat som Missionær til at rejse omkring i Menighederne. Menigheden i Kjøbenhavn vilde understøtte ham noget, men ønskede, at Foreningskassen ogsaa skulde træde til.

Det blev derpaa foreslaaet og vedtaget at give A. Broholm 200 Kr. af Foreningskassen, og overlade det til Menigheden i Kjøbenhavn at give ham, hvad den syntes.

Et Brev fra Br. Jens Larsen, Nørremøllegaard, blev nu læst. Han hilsende Konferentsen, ønskede den Guds Velsignelse og fortalte, at hans Søster (et mangeaarigt Medlem af Menigheden) laa meget svag og sandsynligvis sit Endeligt nær.

Evangelistens Regnskab blev nu fremlagt. I 1882 var Abonnenternes Antal 1590, og senere vare nogle enkelte Aargange folgte.

Derfor er indkommen		1706 Kr.	73 Dre
For Trykn. af 1600 Expl. gaves...	804 Kr.	"	Dre
For Indholdsfortegnelsen	21	"	—
For Papir, Sejlgarn, Porto....	214	—	70 —
Udgiverens Lou	300	—	—
		1329	— 70 —

Altjaa i Overskud: 367 Kr. 3 Dre

Af disse Penge er sendt til Kjøbh.. 316 Kr. 70 Dre

Som 10 % har Udg. beholdt. . . 35 — " —

Fradraget i Porto. .... " — 65 —

322 — 35 —

Gaves endnu i Behold: 14 Kr. 68 Dre

Og endnu tilgode hos Abonnenter .. 13 — 55 —

Tilsammen: 28 Kr. 23 Dre

Fra J. Larsen jun. Kjøbenhavn var sendt følgende Regnskab:

Modtaget fra N. Larsen som Overstud for Evange-			
listen for Aaret 1882	316 Kr.	70 Dre	
Heraf anvendt til Udbetaling af			
25 Stkr. Aktier	230 Kr.	" Dre	
J Porto	" — 86 —		
	<u>230</u>	<u>— 86</u>	<u>—</u>
J Behold hos Undertegnede:	85 Kr.	84 Dre	
Kjøbesummen paa Bladet var	1000 Kr.	" Dre	
J Aarets Løb er der skænket 10			
Stkr. Aktier til Fordel for Bla-	100 Kr.	" Dre	
det, hvilket er	316 — 70 —		
Jndtægten for Aaret 1882	<u>416</u>	<u>— 70</u>	<u>—</u>
Bladets Gjæld, den 1/4 1883 var:	583 Kr.	30 Dre	

Kjøbenhavn, den 28. Maj 1883.

Johan Larsen jun.

Evangelistens Regnskab for 1883 var saaledes: Der trykkes for dette Aar 1700 Exempl. For Tiden haves 1608 Abbonnenter.

Der var indkommet	668 Kr.	75 Dre	
For Trykning for 5 Maaneder ..	372 Kr.	50 Dre	
For 75 Blade til for 1ste Maaned..	3 — 10 —		
For Omtryk af Nr. 1 (325 Blade)..	42 — " —		
J Forsendelse og deslige....	88 — 64 —		
	<u>516</u>	<u>— 24</u>	<u>—</u>
J Behold:	152 Kr.	51 Dre	

J Danmark affattes 1187 Blade = ca.	1180 Kr.	" Dre	
" Amerika — 374 " = "	436 — 10 —		
" Australien — 5 " = "	7 — " —		
" Slesvig — 26 " = "	28 — 72 —		
" Norge — 13 " = "	13 — " —		
" Sverig — 3 " = "	3 — " —		

J Alt affattes: 1608 Blade = 1667 Kr. 82 Dre
 Udgiften for hele Aaret vil blive ca. 1477 — 86 —

Som Overstud for 1883 ca. 189 Kr. 96 Dre

N. Larsen bemærkede. At Overfludet vil blive en Del mindre for i Nar end i Fjor, har sin Grund i, at der

1) trykkes 100 Blade flere, skjøndt vi endnu kun have 18 Abonnenter flere end i Fjor. Disse 100 Nar-gange havde jeg tænkt at saa assat, hvorfor jeg beder Brodrene at gjøre, hvad de kunne.

2) Saa er jo Papiret blevet lidt større, hvilket har fordyret Trykningen af Bladet med 42 Kroner for hele Naret.

3) Og saa vare vi saa uheldige, at den første Forsendelse til Amerika i Nar gik tabt med „Cimbrias“ Undergang. For Omtrykningen af 325 Blade maatte jeg give 42 Kr. og saa kostede det vel desuden ca. 10 Kr. at saa sendt dem til Amerika. Naar alt dette bliver fradraget maa Overfludet nødvendigvis blive mindre for dette Nar end i Fjor.

Paa Spørgsmaalet, hvorfor Evangelisten ikke blev heftet og bestaaren, som der var Tale om ved Konferentsen i Fjor, blev Svaret, at Udgiveren i Samraad med Komiteen vare blevne enige om at vente dermed til Bladet var blevet betalt, da dette jo ikke vilde fordyre Udgiften for den saa lidt.

Til Komite for Evangelisten valgtes derpaa J. Larsen jun., S. H. Larsen og N. Hansen.

Eftermiddagsmodet sluttedes nu med Bøn af Br. A. Broholm.

Lørdag Morgen Kl. 8 aabnedes Mødet med Aflyngelsen af Psalmen Nr. 576: „I Osten stiger Solen op“ osv. Br. P. Sønder læste derpaa den 92 Davids Psalme og holdt Bøn. Chr. Mørgaard indtog Forsædet.

2. Sp. Et Spørgsmaal af J. P. Hansen blev nu fremlagt: Er det absolut nødvendigt, at en Forstander skal være Præsident?

J. P. Hansen læste Rom. 12, 4—9., og bemærkede: Trods alle de Indvendinger, som have været gjorte og vel endnu kunne blive gjorte, saa vover jeg dog at fremkomme med dette Spørgsmaal, da det staar for mig, at det ikke alene er to forskjellige Embeder, men at det ogsaa kan være to forskjellige Personer. Der siges rigtignok, at han skal være „bekvem til at lære Andre“, men jeg tror ikke, at der ved „Lære“ paa det Sted alene kan forstås, at være Prædikant. Han kan lære Andre og paa anden Maade end ved at prædike. Man kan høre en Prædiken, blive rørt, saa sin Følelse sat i Bevægelse, dog uden at have faaet nogen egenlig Lærdom. I Modsigelse hertil kan man modtage et Raad, høre en Bemærkning i privat Samtale, som kan være belærende, og det af saadanne Brødre, der ikke kunne holde, hvad man ellers kan kalde en Prædiken.

J. N. Petersen samstemmede heri, at det at være Forstander og Prædikant nok kunde være to Personer, og viste hen til Troesbekjendelsen, i hvilken det hedder: „En Eldstes og Lærers Embede ere ofte forenede i en og samme Person.“

N. Hansen anførte 1 Tim. 5, 17., hvor det hedder: „De Eldste, som ere gode Forstandere, skal man holde dobbelt Værd, mest dem, som arbejde i Tale og Lærdom.“ Han bemærkede, at der altsaa vare Eldste, der ikke vare Lærere, og Eldste, som med det samme vare Lærere.

J. Jensen spurgte, om der foresaa nogen Sag, hvorved det var fornødent at saa dette Spørgsmaal drøftet og besvaret. Han mente ikke, at det just var nødvendigt, at en Forstander absolut skulde være Prædikant, men det var vel nok det heldigste.

M. Larsen tror, at vi ikke kom Sagen saa lidt nærmere, naar vi forandrede Spørgsmaalet og lod det lyde saaledes: Er det ikke heldigst, at Forstanderen ikke er Prædikant. Efter sin Erfaring mente han at maatte svare: Jo!

B. Andersen læste 1 Tim. 5, 17, og viste hen til Orde: „mest dem.“ Han syntes, at det laa i disse Ord, at en Forstander behøvede ikke at være Prædikant; men han mente dog, at det var heldigst, om disse Embeder vare forenede i en og samme Person.

M. Larsen: Naar jeg har sagt, om det ikke er heldigst, at Forstanderen ikke er Prædikant saa er det af den Aarsag, at en Forstander har mange ejendommelige Sorger og Bekymringer, som ingen Anden kjender. Han kan være nok saa elsket i Menigheden, saa er der dog visse Ting, som han alene faar Skyld for, især naar der er Noget, som man synes gaar helt forkert. Disse Byrder trykker ham. Naar han f. Ex gaar til Forsamling og møder en Broder, som klager over Ting, han vil have frem til Forhandling, saa kan det ikke være andet, end at det staar for hans Tanker under Prædikenen, og efter Forhandlingen faar han Bebrejdelser, og saa kan han gaa hjem at græde.

J. Jensen: Det kan nok være Tilfældet. Det kjender Forstanderne bedst; men ere begge Gaver tilstede, saa tror jeg dog, det er vor Herres Villie, at de skulle bruges i Forening.

E. Jensen mente ogsaa, at vi kunne ikke bestemt stille disse Embeder ad.

J. A. Petersen. Vor Herre har nok set, at disse Ting kunde indtræffe, og derfor har han paalagt Menigheden, at den skal hjælpe Forstanderen at bære Byrderne; thi undgaas kunne de jo ikke.

J. B. Hansen har ikke ment, at nu skulle alle Forstandere nedlægge deres Prædikeembeder, men at det dermed for Fremtiden kunde tages i Betænkning ved Valget af Forstandere, at de ikke absolut behøvede at være Prædikanter.

J. Nielsen læste Jetros Raad til Moses og viste hen til Nødvendigheden af Byrdernes Fordeling (2 Mos. 18, 13. flg.).

L. Henriksen mente, at denne Tilstand raadede i alle vore Menigheder.

E. Jensen mindede om Menighedens og Forstanderens gjensidige Pligter. Hvor disse bleve iagttagne paa begge Sider, der vilde det nok gaa for en Mand baade at være Prædikant og Forstander.

M. Hansen troede ikke, det var mere heldigt, om en Forstander ikke tillige var Prædikant eller Lærer, om man end ikke kunde sige, at det var fornødent.

S. P. Hansen foreslog følgende Motivering: Konferentsen mener, at en Menighed bør vælge den Mand til Forstander, som er bedst skikket dertil, uden Hensyn til, om han er Prædikant eller ikke. Dette blev vedtaget.

3. Sp. Hvad en Menighed bør overveje, førend den beskifter en Broder til at være Forstander?

S. P. Hansen læste 1 Cor. 4, 1. 2., og viste tillige hen til 1 Tim. 3, 1—7. og Tit. 1, 7—9., hvor der omtales mange forskjellige Egenstaber, som en Lærer skal være i Besiddelse af; men det er vist sjældent, at alle findes hos en og samme Mand. Fordi der mangler nogle enkelte, maa det gaa som ved en Skolelærerexamen, hvor Examinanden bestaar, om han end faar 0 i nogle Fag, naar han blot i de vigtigste har gode Karakterer. Noget af det Vigtigste for en Lærer er, at han befindes at være en god og tro Husholder, som Paulus skriver om, og det maa Menigheden lægge Mærke til og særligt tage Hensyn til ved hans Valg. Det maa være ham, en Trang at prædike uden Person's Nujeelse, han maa være alvorlig, det maa være med ham som der staar hos Profeten Jer. 23, 33. flg. Naar han skal forkynde Guds Ord, maa det være ham som en Herrens Byrde, men den skal hvile paa ham. Det er et daarligt Kjendetegn, naar en Lærer kan gaa til Forsamling og tale om ligegyldige Ting lige til han gaar op paa Prædikestolen — det er ikke at være en tro Husholder.

Ligeledes har Menigheden sine Pligter overfor enhver ny Lærer. Det er ikke nok, at den kan sige: Nu

have vi faaet en ordineret Lærer mere; men den maa kunne sige: nu have vi faaet en Lærer mere at bede for! Tillige maa den huske paa, at den har at meddele ham af sine „timelige Ting“, som Paulus taler om i Cor. 9, 7—14.

S. Hansen: De oplæste og anførte Skriftsteder indeholde mange gode Formaninger, som vi bør tage med hjem og overveje.

P. Andersen taler om, at Prædikanterne bør være Mønstre for Menigheden, derfor bør de blandt Andet være alvorlige, da det jo vilde skade Guds Sag, hvis de førte et letjindigt og overfladisk Væsen.

Chr. Nørgaard bemærkede, at man maatte se at tage alt Guds Ord med. Lærerne burde som sagt være gode Husholdere og tro, de burde være alvorlige og deslige, men Menigheden burde heller ikke glemme sine Pligter mod dem, og navnlig den Pligt at bede for dem.

M. Larsen anbefaler alle Prædikanter at læse Spurgeons Undervisning for Prædikanter. Det var godt, om al Letsindighed var borte fra Lærerne, men derfor burde de ikke omgive sig med en Glorie eller Liguende, saa at Ingen turde nærme sig dem. En Prædikant burde være en Folkets Mand, men i en god Forstand.

G. Græfe: Om jeg for min Del ikke har saa meget af dette, saa tror jeg, det er meget nødvendigt, at en Prædikant er venlig og omgængelig.

M. Larsen siger, at han har den største Agtelse for den Prædikant, som ganske alene vil gaa til den Forsamling, hvor han skal prædike.

Chr. Nørgaard minder om L. Tørgensen, der lod sin Familie kjøre til Forsamlingen, for at han selv usforstyrret kunde gaa. Han mener ogsaa, det var godt, om Spurgeons Bog blev mere almindelig kjendt iblandt os.

J. Jensen bemærkede, at da denne Bog var dyr, om den saa ikke ved Menighedernes Hjælp kunde blive gjort tilgængelig for dens Prædikanter.

W. Larsen. Lad dem forære hver af dens Prædikanter et Exemplar. Noget Vignende anbefales i den nævnte Bog, hvor Spurgeon taler om, at det ikke alene er Menighedens Pligt at paase, om dens Prædikant har Noget at sætte paa Bordet, men ogsaa at sørge for, at han har gode Bøger i sin Boghylde.

J. N. Peteresen syntes, vi vare komne vel langt bort fra det omhandlede Spørgsmaal, som blev fremfat. Viist var det, at den nævnte Bog var god, han havde den; men Letjindighed, som man havde talt om, kunde ingen Bog hjælpe for. En Prædikant burde være alvorlig baade før og efter Prædikenen, men derfor kunde han godt være omgængelig og ikke indesluttet i sig selv.

S. P. Hansen. Lad et Menneske være melankolsk, dybtindig, sangvinisk eller hvad som helst i Henjæende til sit Temperament, naar det blot er naturligt. Alle kunne ikke være støbte i en og samme Form; men naar man skal prædike, maa man ligesom glemme alt Andet, der kan ligge En paa Hjerte, og det ved Følelsen af Gjerningens Bigtighed.

Da det nævnte Spørgsmaal havde en saa stor Udstrækning sluttedes Drostelsen af samme med den Anbefaling at anskaffe den omtalte Bog.

4 Sp. Da flere og flere forskjellige Troessamfund rejse sig, og da saa Mange nu om Dage udgive sig for at være troende, er der saa ikke Grund til at antage, at vore Prædikanters Virksomhed lige over for Saadant, burde være noget anderledes end hidtil?

S. Hansen: I Begyndelsen, da Christi sande Lære fandt Indgang og Udbredelse her i Landet, og vi levede under Forfølgelse, hed det: Vi leve i farlige Tider! Da den saa omsider ophørte og vi fik Religionsfrihed, og Lunkenhed begyndte at indtræde, hed det atter: Vi leve i farlige Tider! Nu leve vi i en Tid, da man næsten alle Steder udgiver sig for at være troende. Allevegne, hvor man kommer, finder man troende, snart Grundtvigianere, indre Missionsvenner, evangelisk Lutherste,

Methodister osv. osv., og de ere alle „troende“, skjøndt den Ene forkætrer den Anden og Enhver bidrager til at fordunkle Vejen til sand Christendom. De Fleste i vore Dage kunne nøjes med en halv Omvendelse; men holder ikke af at komme igjennem den snævre Port, man vil stige andensteds over. Daab behøves ikke, og at stille sig fra Verden, ofte heller ikke. Vi indrømme nu fuldt ud, at Omvendelse er det Vigtigste, men derfor er ikke alt Andet, hvad Guds Ord lærer, oversflødigt. Forhen prædikede Baptisterne om Daaben, men nu næsten aldrig. Jeg tror ikke, at vi bør være saa tilbageholdende med Hensyn til at forkynde vore Anskuelser om Daaben.

N. Hansen: Det samme Spørgsmaal var for i Konferentsen paa Fyen. Der blev saa blandt Andet bestemt at udgive saadanne Skrifter, som omhandlede vor Lære om Daaben.

N. Larsen: Da Br. N. Hansen har ført Talen hen paa Daabskrifter, tillader jeg mig at gøre opmærksom paa, at Skriftet: „Hvori bestaar Daaben og hvem bør døbes?“ den Gang blev udgivet paany. Der blev affat nogle saa Hundreder af dem, de øvrige (maaste 1500 Stk.) ligge hos mig, hvad skulle de være til? Burde ikke Menighederne købe dem og saa se at udbrede dem til Forsvar for Daabslæren?

S. Hansen: Min Mening var især det mundtlige Ord, men begge Dele i Forening kunne være godt.

P. Schmidt. Under mit Ophold i Hals kom flere af Tilhørerne stadigt til Forsamlingerne. Jeg følte omfider en Trang til at tale med dem om Daaben, og da jeg ikke vilde gjøre det i en offentlig Forsamling, sagde jeg ved Slutningen af en saadan, om ikke en Del af Tilhørerne vilde samles med mig, saa vilde jeg tale med dem om, hvad Bibelen lærer om Daaben. Der indfandt sig saa ca. 20 Personer. Vi læste saa de Skriftsteder, som tale om Daaben og gjennemgik dem med hverandre. Det, som bedst bliver antaget, er Bibeles egne Ord.

J. A. Petersen tror ogsaa, vi skulle mere ærligt udtale os og ikke nøjes med det Halve. Vi skulle ikke vente med at fremsætte vore Anskuelser om Daaben, indtil vi høre dem forvanskede af Andre.

B. Andersen stadfæstede dette ved et Exempel fra Frederikshavn. Methodisterne have virket der en Del iblandt os. En Methodistpræst, Jensen fra Frederikshavn, holdt iaa en Daabsprædiken. Han læste nogle Vers i Joh. 3., og brugte naturligvis det 5. Vers til at forivare BARNEDAABEN med. Som andre Verdensmennesker sagde han, at det var ikke forbudt i Guds Ord at døbe Børn. Omfider sagde han, at Meddypelse var ikke omtalt i Bibelen, hverken i det gamle eller nye Testament, uden 3 Steder, nemlig: 1. Kong Farao, som med hele sin Krigshær druknede i det røde Hav, 2. Korah, Dathan og Abiram, som sank levende ned i Helvede, og 3. Den Gang, Jesus drev Djævlene i Svinehjorden og de druknede. Naar Daabsjandheden saaledes nedtrædes, er det sikkert paa Tiden, at vi paa ny hæve vor Røst til Forsvar for den.

G. Græse. Det glæder mig, at dette Spørgsmaal er kommet paa Tale. Daaben er kaldet en Biting, det er den ikke, og kan heller ikke blive det for mig. Vi bør gaa frem som Baptister: Ikke sætte vor Salighed i Daaben, men alligevel ikke tilside sætte den, da de Bogens eller Troendes Daab har sin store Betydning.

J. Jensen. Prædikanterne ere forskjelligt begavede. Vor Hovedopgave er at vinde Sjæle for Jesus, men det er ogsaa en Glæde at faa dem til vort Samfund. Det maa være enhver Prædikants Opgave at prædike eller tale som Guds Ord.

N. Hansen. Ved at tale om Guds Husholdning, bliver der ogsaa Lejlighed til at tale om Daaben.

J. A. Petersen. Præsterne ere ikke saa tilbageholdne som vi; de skjule ikke, at Daaben oprindelig stete ved Meddypelse.

L. Christoffersen. Det er er især vore Menig-

heders Prædikanter, som have at tænke over, hvad her er bleven jagt. Det var godt, om der i jelske Menighederne kunde tales lidt mere om denne Sag. Det er vist ikke saa let for Missionærer ved deres Omrejse at prædike om Daaben og om Nadveren. Det kunde maaſte lade sig gjøre, hvor man holdt flere Forſamlinger efter hinanden.

M. Larſen. Vist er det, ere vi Baptiſter, ſaa bor vi være det i Sandhed. Men Gaverne ere forſkjellige. Peter synes jærlig at være kaldet til at prædike om Daaben, derimod Paulus ikke. Det er godt at prædike Evangeliet og ſaa anbefale Tilhørerne jelsv at læſe i Bibelen. Man kan jo overbevise Nombvendte om Daabſſandheden, medens Troende ofte vanſkelig lade ſig overbevise. Der ere Menneſter med gode Anſkuelfer, ſom føre et daarligt Liv, og Menneſter med forvirrede Begreber, ſom føre et chriſteligt Liv. Der har til alle Tider været Noget, ſom Menneſkene have forarget ſig over. I Apoſtlenes Tid var det Opſtandelen, man forargede ſig over. I Reformationstiden var det Ketjerdiggjørelſen, at man ſkulde blive jalig af Raade uden ſine Gjæringer. I vor Tid ligger det Forargelige i Daaben. Om kort Tid vil det Dpraab udgaa, at man ſkal kaſte alle Værdomme til Side, ſlutte ſig ſammen til en ſtor Fællesforening og fortie ſine jæregne Anſkuelfer.

B. Schmidt vifer hen til Moody's Exempel, ſom af den Grund var velkommen blandt Alle, fordi han kun prædikede det, ſom Alle vare enige om.

J. A. Peterſen mener ikke, at Paulus ikke følte ſig kaldet til at prædike om Daaben. Han havde ſrevet om den baade i Romerbrevet, Corintherbrevet, Galaterbrevet og Coloſſenſerbrevet. Vel ſiger han, at Chriſtus havde ikke udjendt ham for at døbe, men alligevel døbte han de Troende, enten jelsv eller lode Andre døbe dem; thi døbte bleve de.

N. Hanſen vil kun ſige, at Meningen ikke er, at

der nu skal holdes særlige Daabsprædikener og deslige, men at man ved iæregne og passende Lejligheder ikke bør forglemme at fremhæve, hvad Guds Ord lærer om den.

J. B. Hansen har tænkt paa dette Spørgsmaal i længere Tid. Han samstemmer med J. Jensen og Flere, i hvad de have udtalt. Vi maa have Medlidenhed med Menneskene i vor Tid i Henseende til Daabsspøgsmaalet. Det er ikke som i de første christne Tider. Den Gang var der ikke saa mange forvirrede Lærdomme om Daaben udbredte i Verden. Vi maa især henvise Menneskene til at læse i Bibelen, for at de kunne komme til den rette Forstaaelse af dens Sandheder.

Følgende Motivering vedtoges.

Konferentsen tilraader Ordets Tjenere, at de ved forkyndelsen af Evangeliet ikke gaa ensidig frem, men medtage det Hele i Guds Husholdning.

10 Minuters Ophold.

5. Sp. Bør vi ikke gjøre mere for Søndags-
skolerne, end hidtil er gjort?

S. Hansen: Da det tydeligt ses, at der paa alle Omraader sker store Fremskridt, saa tror jeg, at den Tid er kommen, at Baptisterne ogsaa bør gjøre større Fremskridt i Missionsvirksomhed, end hidtil er sket, og navnlig tror jeg, at vi bør gjøre Mere for Oprettelse af Søndagskoler eller Børnegudstjeneste (som vor gamle Br. Dnken hellere vil kalde det), og for at holde samme i stadig Fremadskriden. Hertil opmuntres vi

1. Fordi Børn ere i Reglen mere særvillige og modtagelige for Ordet end Vorne. Næsten over Alt her til Lands er det besværligt, og mange Steder endog umuligt, at saa den vorne Befolkning til at høre Guds Ord; men Børn vindes lettere. Da Fæderne forkastede Evangeliet, vendte Apostlene sig til Hed-

ningerne; og naar de Gamle ikke ville høre, saa bør vi vende os til de Unge. — Tæt ved Rudkjøbing staar en herlig Søndagskole, som tæller 56 Børn, og dog er den næppe $\frac{3}{4}$ Aar gammel. En Dag i dette Foraar, under mit Ophold i Nordslævig, saa jeg en Flok Børn paa Gaden. Jeg tiltaler dem strax: „Børn! derhenne holdes Forsamling i Aften Kl. 8; men jeg vilde gjerne have Jer til at komme Kl. 7, for jeg har noget Godt at sige Jer. Kom, og tag saa mange af Jeres Kammerater med, som I kan saa.“ Klokkeren var ikke 7, for en stor Børneflokk var samlet, og vi samledes oftere tiden. En Søndagskole var strax oprettet, og en Broder udnævnt til dens Leder. — Dernæst opmuntres vi fordi

2. Andre Samsund drive stærkt paa Søndagskolegjerningen. Methodister, Katholiker og selv Lutheranere ere virksomme i dette Fag. Vi, som tro at have en rigtigere Opfattelse af Evangeliet end disse Samsund, bør ikke staa tilbage i Virksomhed.
3. Vinde vi først Børnene, saa vinde vi lettere Forældrene. Børnene have større Indflydelse paa Forældrene, end man i Almindelighed er tilbøjelig til at tro. Foruden den Undervisning, som Børnene hjembringe, bør de ogsaa en Gang imellem have en lille Præmie, saasom: et lille Billede, et Bogmærke, en „Davids Psalmer“, en „Højanua“ osv. Over Saadant glæde Forældrene sig. Jeg har faaet en god Modtagelse i mangt et Hus, blot ved at give Børnene Gjenstande til næppe en Dros Værdi. Forældrene komme til at elske os, naar de se, at vi elske deres Børn.
4. Det synes, som om der er Ting ogsaa i Naturen, som vil opmuntre os til at tage os af Børnene. Man ser f. Ex., at de gamle store Træer i Skovene forvinde mer og mer, og store Stykker Land beplantes. Som en Planteskole og en Plantage er et smukt Syn, saaledes er det ogsaa et smukt Syn, at se en

Flok livlige Børn, som med Glæde tage mod Undervisning om Freisens Vej. Og som de unge Træer en Gang blive store og til praktisk Nytte for det materielle Liv, saa skal vore Børn og vor Ungdom en Gang blive gavnlige Medlemmer af Samfundet og virke til Betsignelse for Guds Rige, saa Davids Bøn maa opfyldes: „At vore Sønner maa være som Planter, der ere komne til Frodighed i deres Ungdom; vore Døtre som Hjørnepiller, der ere udhuggede efter Templets Stil“ (Ps. 144, 12.).

5. Den herre Jesus har ligefrem befaleet, at vi skulle tage os af Børnene, idet han siger: „Lader de smaa Børn komme til mig.“ At holde Gudsstjeneste med og for de Smaa, er en af de Maader, paa hvilken vi kunne bære dem til Jesus. Lad os ogsaa ihukomme Luthers Ord: „Skal Christendommen hjælpes paa Fode igjen, maa man sandelig begynde med Børnene!“ — Sluttelig
6. Guds Ord forjætter os Betsignelse af en god Børneundervisning. Den vise Salomo siger: „Dplær den Unge efter hans Vejs Bestaandelse; endog naar han bliver gammel, skal han ikke vige deraf.“ Uvidenhed avler mange Synder, men en sund Christendoms Kundskab har været et virksomt Middel til Manges Frelse. Lad os ogsaa huske paa, at Børnene ere det eneste, som Gud har stænket os, hvilket vi maa bede om og haabe paa at faa med os i Himlen.

At. Læreren: At denne Sag er saare vigtig, have alle Christne faaet Ojet op for. Vi gaa farlige Tider i Møde; Gudsfornektelsen fører maaske til Forsølgelse, i hvilken det vil blive svært at være en Christen. I den korte Tid, det forundes os at leve og at virke i Fred, medens det er Dag, gjælder det derfor om for os at opdrage Kæmper til den forestaaende Krig. Vi kunne ikke gjøre for meget for Søndagsskolen, dog maa vi vogte os for at gaa til en Udside, saa at vi forsumme Menigheden for Søndagsskolen. Begge bør plejes og passes,

dog saaledes, at de staa i den rette Forbindelse til hinanden.

H. H. Larsen: Vi ere det christelige Parti her i Landet, der have gjort mindst for Søndagskolerne. For os som Christne er Søndagskolerne af særdeles stor Bigtighed; thi hvad Borne lærer i dem i deres Ungdom, glemme de ikke saa let i Alderdommen. Det Menneske, der i sin Barndom har hørt om Christus, vil ikke let berøves dette senere. Hvad vi først have faaet ind i Forstanden, gaar senere lettere ind i Hjertet og bevarer fra Fritænkeri. Selv om ikke alle Born blive omvendte i deres Ungdom, blive de dog godt bekyndte med Sandheden og staa saaledes godt rustede i Henseende til Kundskaber, naar Herren falder dem, og ville senere blive mere brugbare som Menighedens Medlemmer. Vi bør af disse Grunde gjøre endnu langt mere for Søndagskolerne, end hidtil.

J. Jensen taler om, at ikke alene visse Brødre eller Søstre burde have Interesse for Søndagskolerne, men de burde betragtes som Menighedens Sag, hvorfor Menigheden i sin Helhed burde tage sig af Søndagskolerne.

M. Larsen gjorde den Bemærkning, at Søndagskolen i en Menighed burde betragtes som dens Barn, og som ethvert Barn trængte til Røgt og Pleje af dets Moder, saaledes ogsaa Søndagskolen af hele Menigheden, der havde at anvende sin største Omhu og bedste Kræfter for den.

J. N. Peterien: Skal Søndagskolen i en Menighed trives, da maa der vres Noget for den, og det bør Menigheden, og ikke alene nogle enkelte Medlemmer, gjøre. Den bør ogsaa støtte Lærerne paa forskjellige Maader. Kunde der ikke gennem Evangelisten gjøres Noget for at vække Interessen i Menighederne for Søndagskolerne? og var det ikke bedst at vælge en Komite eller Bestyrelse for alle Søndagskoler i alle vore Menigheder?

H. H. Larsen understøtter det, at Menighederne bør ofre Noget for Søndagskolerne. I Kjøbenhavn havde de i det sidste Aar anvendt 500 Kr. paa Søndagskolerne.

M. Hansen omtaler, at et Søndagskolebibliotek var meget gavnligt. I Snevre Menighed havde de et saadant, nu allerede bestaaende af 40 Bind. Børnene havde givet 5 Dre og de Boyne 10 Dre dertil, og derved var deres Laanebibliotek kommet i Stand.

J. B. Hansen taler om Søndagskolemøderne i de norrøjske Menigheder. Strax efter Konferencen i N. Kongerslev havde man afholdt et i Halsborg By og senere var der afholdt et lignende i Braa i Bendtsdal. Hensigten med disse Møder havde været at vække en større Interesse i Menighederne for Søndagskolerne og om muligt at virke hen til, at der kunde blive oprettet en Søndagskoleforening, som dog ikke burde være en Forening udenfor Menigheden, men en saadan, som stod i den nøjeste Forbindelse med den.

S. Rviist bemærkede, at Hensigten med de nævnte Møder var ogsaa at fremkalde en større Forbindelse mellem Lærerne, mere Liv i Skolevirksomheden, og mere Orden i den nævnte Virksomhed.

L. Henriksen spørger: Hvad gjør andre Samfund for Søndagskolerne, eftersom der siges, at vi gjøre mindst for dem af alle Partier her i Landet?

H. H. Larsen oplyste, at den „indre Mission“ til Ex. har 4—5000 Børn i Søndagskolerne i Kjøbenhavn og i disse Skoler virke ca. 100 Lærere. Deres Iver gaar endog saa vidt, at de søge at tilintetgjøre alle andre Samfunds Søndagskoler, en Iver, som vi dog ikke burde efterligne.

M. Larsen tilføjede, at den „indre Mission“ søgte at vedligeholde en indre Forbindelse mellem Lærerne og Børnene, dels ved at besøge dem i deres Hjem, og dels ved at forsyne Børnene rigeligt med Gaver. Den, der indsmigrer sig bedst med Gaver, vinder som oftest de

fleste Børn. Vi skulle ogsaa se at vedligeholde en inderlig Forbindelse mellem Lærere og Børn, men dog ikke kjøbe dem til at besøge Søndagskolerne. Ved Siden af alt Andet, hvad vi lære dem, bør de ogsaa læres til at ofre Noget for Guds Sag. Christendommen bør være opofrende og lidende, ikke herskende og regerende.

A. Broholm mindede om, at der var blevet sagt i Møderne i Jylland, at Menighederne burde bede alvorligt for Søndagskolerne

J. Jensen anbefalede saadanne Møder, som de i Jylland, i alle vore Menigheder, da disse bidrage til at fremkalde Interessen i Menighederne for Søndagskoler. Der er nu bestemt et Søndagskolemøde i Aalborg til den 20. September, Form. Kl. 10, hvortil Lærerne ogsaa andre Steder fra herved indbødes.

P. Andersen bemærkede, at Menigheden i Frederikshavn ikke iynes om at oprette Søndagskoleforeninger, da de let kom til at staa som uafhængige af Menighederne, hvilket man troede ikke vilde være gavnligt for dem.

J. A. Petersen foreslog atter at vælge en Komite til at føre Sagen videre.

M. Larsen. Det Første, vi hørte Tale om, da vi kom sammen her til Konferente, var, at vi alle skulle være Et. Det samme er ogsaa godt for Menighederne og Søndagskolerne. De bør være nær forbundne med hinanden. Søndagskolen bør ikke vælge Lærere uden Forstanderens og Menighedens Samtykke. Menighederne opfordres til den største Opmærksomhed for Søndagskolen, men om Søndagskolerne end ikke selv bør vælge deres Lærere, saa er det dog godt, om de foreslaa saadanne.

Efter endnu flere Ytringer angaaende Søndagskolerne og deres Virksomhed, iblandt hvilke det blev bestemt, at Br. A. Broholm ogsaa skulde virke for Søndagskolerne, vedtoges følgende Resolution:

Menighederne opfordres til at vicke noget mere for

Søndagsskolerne end hidtil. Disse bør staa i den nøjeste forbindelse med Menighederne. Søndagsskolerne bør ikke vælge Lærere uden Raadsforelle med Menigheden og dens Aldste.

Til at anstaffe eller anvise passende Bøger til Søndagsskolerne og til i det Hele at virke i deres Interesse valgtes Brd. H. H. Larjen, J. P. Hansen, M. Larjen, S. Hansen og N. Larjen.

Mødet sluttedes nu med Bøn af S. Hansen.

Eftermiddagsmødet aabnedes med Sang, og Bøn af B. Jensen.

6. Sp. Have vi ikke Trang til nogle smaa gode Søndagsskoletraktater?

S. Hansen: Vi have nu talt om en større Interesse for Søndagsskolerne og ligesom truffet et Lov i Land ved at have faaet en Søndagsskolemissionær. Dette er en god Begyndelse, men hvorledes faa vi nu Materiale for Søndagsskolerne?

Bed en Afstemning gav Konferentsen tilkjende, at den holdt det for nødvendigt, at faa flere Børnetraktater. En var allerede bleven trykket, og nogle Exemplarer af den omdelte.

M. Larjen spørger, om Traktatkassen skal udrede Trykningsomkostningerne af Børnetraktater, eller om de skulle udgives og trykkes af en særskilt Kasse?

H. H. Larjen mente, at vedkommende Søndagsskoler maatte betale en mindre Pris for saadanne Traktater og derved støtte Kassen.

J. Jensen, L. Henriksen, J. P. Hansen, N. Dahlgren og Andre mente, at naar man gav Bidrag til Traktatkassen, saa kunde det med det samme være ogsaa til dette Slags Traktater, da det var ufornødent at oprette en Kasse til.

Man vedtog derpaa at udgise Børnetraktater paa

den almindelige Traktatassess Regning, og Brødrene lovede paa Anmodning at skaffe Bidrag.

7. Sp. (Af D. Sjpen, Ronne): For saa vidt der ikke findes flere Exemplarer af vor „Troesbekjendelse“ var det saa ikke ønskeligt, at der maatte blive trykket et nyt Dplag?

Det oplystes, at S. Hansen i Waarst havde endnu et Par Hundrede tilbage og at der maatte være endnu flere i Dplaget i Hamborg.

8. Sp. Forrettes Daaben altid paa en sømmelig Maade i alle vore Menigheder?

N. Larsen: Man har i Lobet af et godt Mars Tid læst i Nafikovs Aviser om tre Daabshandlinger (en paa Langeland, en ved Marhus og en i Bendisyssel), som efter bemeldte Aviser skulle være udførte paa usømmelige Maader. Om den Daabshandling, der skal være udført i Bendisyssel, hedder det bl. Andet, at den blev udført i Sjapis, at en Kvinde paa omtr. 40 Aar fik sig et frivilligt koldt Bad ved Stranden, at hun var iført den samme Dragt, hvormed hun var født til Verden, at medens Andre rystede af Kulde, saa var hun glad og frejdig til Møde og at hun uden Blufsel lagde sine Figenblade fra sig, idet hun erklærede, at hun ikke bluedes for vor Herre og derfor heller ikke for Menneskene. — Hvorledes denne Daabshandling havde fundet Sted kunde Taleren ikke sige, da han jo ikke havde set den. Han vilde have indrykket et Stykke i Nafikovs Blade imod denne Beretning, men var bleven forhindret deri af en Broder, som havde fortalt ham, at man ikke alle Steder brugte passende Daabsklæder og deslige. Han vilde kun sige, at for at Daaben kunde udføres paa en sømmelig Maade, hørte, at saa vel Døberen som Daabskandidaten var iført en sømmelig og til Handlingen passende Klædning, at Døberen ikke nøjedes med, at han smøgede sine Benklæder op til Skridtet og sine Skjortærmer til Skuldrene, at Daaben blev fuldbyrdet i rent Vand og passende Dybde, at Omklædningen fandt Sted paa en sømmelig Maade

og at Handlingen blev helliget med passende Sang, Bøn og Tale, saa at man i det Hele kunde være uden Forargelse.

P. P. Schmidt oplyste, at den nævnte Daabshandling var bleven udført paa en sømmelig Maade. Han havde skrevet et Stykke i Kvijen, i hvilket han havde oplyst dette, samt tillige gjort opmærksom paa den Modsigelse, bemeldte Injerat indeholdt, idet det fra den ene Side hed, at omtalte Kvinde var iført den samme Dragt, hvormed hun var født til Verden, medens det saa fra den anden Side hed, at hun efter Daaben lagde sine Figenblade fra sig, og dem var hun dog vel ikke født med.

J. N. Petersen gjorde opmærksom paa, at det var godt, om man havde paa Teltet, i hvilke man kunde foretage Af- og Paaklædningen.

J. Jensen paaviste, at hvorvel man Ingen havde døbt i nogen Tilstand, saa kunde det vel ikke nægtes, at jo en eller anden Daabshandling var bleven fuldbyrdet paa en, man kunde vist nok sige, usømmelig Maade, og det baade i Henseende til Daabsklædningen og til Daabsstedet. Man burde gjøre Alt muligt for, at ogsaa denne Del af vor Gudsdyrkelse foregik „sømmelig og med Orden.“

P. Andersen berettede, at de i deres Menighed havde anskaffet sømmelige Daabsklædninger.

N. Hansen bemærkede, at rent Vand er nødvendigt ved en Daabshandling, eftersom det hedder i Guds Ord: „Legemet aftvattet med rent Vand“, Ebr. 10, 22. For at kunne døbe i rent Vand havde Sævre Menighed maattet indrette et Daabsbassin i dens Forsamlingshus, da det ellers ikke var muligt paa hele Omegnen at kunne døbe i rent Vand og altsaa paa en sømmelig Maade.

N. Larsen foreslaar, at Konferentsen retter en Opfordring til Menighederne at forrette Daaben paa en sømmelig og højtidelig Maade.

W. Larsen fremhæver ogsaa Nødvendigheden af at have passende og sømmelige Daabsklæder, samt at fuldbyrde Daaben i rent Vand. Hvor man ikke havde Daabsklædninger, burde saadanne anskaffes, hvilke helst burde bestaa i et uldent Understykke og et linned Overstykke. Saaledes havde man det i Kjøbenhavn, og det havde vist sig, at dette var det hensigtsmæssigste.

Konferentsen tilraader Menighedernes, ifølge de Udtalelser, der ere fremkomne, at anskaffe passende Daabsklædninger og i det hele taget at agte paa, at enhver Daabshandling bliver udført paa en sømmelig Maade.

9. Sp. Er det Ret, at Menighederne optage Nogen, førend denne først har underrettet sine nærmeste Paarørende derom?

J. P. Hansen, som fremstatte Spørgsmaalet, sagde: Det er et ligefrem Spørgsmaal. Vi have haft et Tilfælde, hvor der var flaget over, at En havde ladet sig døbe uden at meddele sine Paarørende noget derom, og der er blevet sagt, at det ikke er fornødent at gjøre det, dog synes det at være godt, om det blev sagt til Ens Nærmeste af Bedkommende.

L. Henriksen mente, at det var vanskeligt, da vi i saa Tilfælde for Manges Bedkommende vist nok kom til at vente længe med at kunne døbe En eller Anden, hvis Paarørende vare derimod.

Dahlgren: Der skulde i saa Tilfælde ikke søges Tilladelse dertil, men det skulde da kun meddeles dem.

B. Jensen mener, at det i Almindelighed er bedst at gjøre dem bekendt med sin Hensigt i denne Henseende, da man hellere maa have den første Bredde end den sidste; dog kunde der være Omstændigheder, at en Underordnet hellere maatte fortie det, da der i modsat Fald jo var Fare for, at Handlingen ikke blev fuldbyrdet.

W. Larsen kjendte Exempler, hvor det havde været bedst at fortie det, indtil Handlingen var udført, da det ofte gik, som Ordsproget siger: „Gjort Gjerning er halvt forsvaret.“

Man lod denne Sag ligge, da det var vanskeligt herom at tage nogen Bestemmelse, man maatte overlade det til Bedkommende selv, dog var det vist nok rigtigst, at Ens „Bandel var aabenbar i alle Ting.“

10. Sp. Skulle vi stiltiende taale alle usande Bestyldninger og Krænkelser, som af og til fremsættes imod os i Aviserne?

M. Larsen: Dette Spørgsmaal slutter sig til det foregaaende om Daaben. Jeg ønsker blot at vide Brødrenes Mening.

J. A. Petersen mener ikke, at vi kunne lade alle usande Bestyldninger gaa upaataalte hen.

M. Larsen bemærkede, at om ogsaa det paagjældende Blad, som har bragt en Bestyldning frem, anmodes om at tilbagekalde den, saa ere de andre Blade, som have optaget den efter samme, ikke pligtige til at optage en saadan Berigtigelse, og da det ikke er godt at indlade sig paa Avisfejder, saa staa vi os i Reglen bedst ved at tie stille.

11. Sp. Om Gudstjenestens ydre Form.

J. P. Hansen ønskede at høre Brødrenes Udtalelser angaaende denne Sag.

J. A. Petersen mener ikke, at det er fornødent at holde saa strengt paa Formen; men i visse Tilfælde rette sig noget efter Forholdene. Prædiken er jo ikke altid Hovedsagen. Bøn og Sang er jo ogsaa til Dybyggelse, og en Afvegling kunde maaste være god undertiden.

P. Sønder siger, at det er ikke godt for Missionsnærerne at vide, hvad de skulle gjøre i saa Henseende, det kunde derfor være godt, at denne Sag blev omtalt.

M. Larsen: Menighederne have vedtaget en vis Form og denne bruger man. Hvorfor skal man forandre den, naar der ikke ere særegne Tilfælde tilfede. Man maa tage sig i Agt for at gjøre Experimenter.

12. Sp. Bør der ikke gøres Noget for at vække mere Traug til at læse i Bibelen?

P. P. Schmidt: Dette er for mig et Hjertespørgsmaal, som jeg ønsker kunde blive drøftet her paa Konferentsien. Der tales stadig fra Prædikestolen om, at Herrens Ord er det kosteligste, der findes; men er Herrens Ord det kosteligste Ord, vi have, saa ønsker jeg af mit ganske Hjerte, at det maa blive paaagtet. Det er ikke just den megen Læsning, jeg mener; men at Hjertet, Sindet har Lyst til Guds Ord og gjerne læser det, om end et mindre Stykke ad Gangen. Lysten til at omgaaes med det salige Guds Evangelium, saa at det læses og betragtes saaledes, at det kunde blive Guds Børns aandelige Næring og frembringe en god Væxt i den Retning, at Guds Børn vore i Guds Sønns Erkjendelse. Brødrene se heraf, at det ikke er den blotte Læsning, jeg taler om, men med det samme aandelig Granskning og Bøn, som maa staa i Forbindelse med Læsningen. Saa snart det gaar tilbage med at omgaaes med Guds Ord bestandigt, vil Bonnen blive fattig og daarlig, da den skal have Næring af Guds Ords Betragtning. Jeg ønsker, at Brødrene ville udtale sig om denne Sag.

N. Dahlgren fandt, at denne Sag var jaare vigtig, da det jo var Christendommens Kjerne; men hvorledes skal det blive iværksat? Hver Christen for sig maatte arbejde hen til dette Maal, og det ikke alene Medlemmer, men ogsaa Prædikanter. Naar de kom sammen, var det godt, om de altid førte en aandelig Samtale.

N. Hansen: Det aandelige Liv, vi ere komne til, kan ikke bestaa og udvikles uden aandelig Næring, og den finde vi bedst ved den egne Læsning og Granskning i Guds Ord. Vil man svørge, hvorfor der er saa mange svage og skrøbelige Christne i vore Dage, saa er Grunden som oftest den, at de læse for lidt i Guds Ord; men derimod for meget af andre forskjellige Ting.

P. P. Schmidt: Jeg ønsker især, at Prædikantene vilde tage Sagen under Overvejelse, og ad Formandens Bøj se at faa denne Mangel afhjulpen.

M. Larsen: Det gjælder om at vække Interessesen for Guds Ords Læsning, og den kan vist nok vækkes paa flere Maader. Det er sandt, hvad Br. Dahlgren sagde; men vi maa dog se til i vore Samtaler at være naturlige. Der kan paa praktisk Maade gøres noget i den Retning, for Exempel ved Bibelklasser eller saadanne Kloder, i hvilke Bibelen studeres.

L. Christoffersen glæder sig over, at den Tanke er kommen frem, at oprette Bibelklasser i Menighederne. Der kommer nemlig en Tid, da de Unge ikke mere komme i Søndagskolen, og saa er det glædeligt, at de endnu kunne besøge disse Klasser.

13. Sp. Kunde det ikke være nødvendigt at paapege Manglen iblandt os angaaende Medlemmernes hellige Forpligtelse, at opbygge hverandre og at bekjende Herren for Verden?

P. P. Schmidt: Jeg anser det for tvende Sygdomstegn, naar Medlemmerne forsonne deres hellige Pligt at opbygge og tjene hverandre i Kjærlighed og naar de i det daglige Liv undlade at bekjende Herren for Verden. Det er kun ved at iagttage disse Pligter, at Livet i Gud skal vise sig iblandt os.

L. Henriksen: Hvad Br. Schmidt her anfører, er jo, hvad enhver oprigtig Christen ønsker; men at opnaa det, er noget helt andet. Jeg har stræbt derefter i mange Aar, men kan ikke sige at have naaet det.

P. Sønder: Paa Landet lader det sig ikke saa let gjøre at holde saadanne Bibelklasser, som dem M. Larsen og L. Christoffersen have talt om. Jeg har ogsaa tænkt over dette angaaende Løgstør Menighed, og vi have prøvet paa noget lignende, nemlig ved at komme en Time tidligere til Forsamlingen og saa anvende den Tid til at drøfte Skriftsteder. Jeg har sporet Interesse derfor baade hos Gamle og Unge. Jo mere man læser

i Guds Ord, desto mere vil man, og jo mindre man læser, desto mere taber man Lysten dertil; men Lysten burde aldrig tabes, men bestandig tiltage.

G. Græse: Bibelfundskab er meget nødvendig for Guds Børn, at de kunne stadfæste deres Troesgrund af Guds Ord. Der fortælles om de gamle Baldensjer, at de elskede Guds Ord, ja at flere af dem kunde næsten hele Bibelen udenad. Skulle vi være stærke, ja maa vi læse i Bibelen. Det er en stor Mangel, at mange Medlemmer ere saa lidt bekjendte med deres Bibel.

M. Larsen: Skal jeg give et praktisk Vint i denne Retning, ja er det dette: Lad alle Medlemmer komme i Virksomhed, blive Arbejdere i Guds Rige; send dem ud med Traktater og til at aflægge Husbesøg, og de ville derved komme i den Nødvendighed, at de føle Trang til at læse i Bibelen for at kunne forsvare Sandheden, og have de først denne Trang, da ville de ogsaa føle Trang til at bede, og paa samme Tid ville de nødes til at føre et helligt Liv, da det ikke gaar at forsvare vor Lære, uddele Traktater og deslige, naar man ikke selv fører et helligt Liv.

J. B. Hansen: Der er en anden Ting, som ogsaa er nødvendig og det er Husandagt. Vi maa se at for-maa alle Medlemmerne til at holde Husandagt, da det vist nok forsømmes endnu paa visse Steder.

N. Hansen fortæller om den Kamp, han havde at føre, førend han fik indført regelmæssig Husandagt i sin Familie; men at han havde høstet stor Betsignelse deraf senere.

P. B. Schmidt er bange for, at Husandagten ogsaa kan forhindre den private Andagt. Personlig Omgang med Gud er endnu mere nødvendig end den fælles Husandagt. Sin maa frem for Alt øves; thi kun derved bliver man stiftet til at holde offentlig Husandagt.

J. A. Petersen: Man kan ikke trænge ind i Guds Børns lønlige Omgang med Gud; den kan gaa for sig

uden Nogens Opmærksomhed. Om han var gaaet hen paa et ensomt Sted at bede og Nogen kom, selv om det var hans Hustru, saa rejste han sig op fra Bønnen, og han vidste, at hans Kone og Børn gjorde det samme.

P. P. Schmidt: Ingen maa mene, at jeg tilfidsætter den huslige Gudsdyrkelse, men jeg vil kun fremholde, at uden lønlig Omgang med Gud bliver al anden Gudsdyrkelse tør og daarlig.

Man forlod nu disse Spørgsmaal, som Enhver maa tilstaa ere saare vigtige og nødvendige at lægge paa Hjerte, og man gik over til Besvarelsen af det

14. Sp. Om det kunde være tilladt at fjærne Smør om Søndagen?

Uden nogen videre Drøftelse af dette Spørgsmaal, tilraadede Konferentsen paa det Bestemteste at undlade det, da det jo heller ikke kunde siges at være fornødent, idet der kunde fjærnes Lørdag Aften og Mandag Morgen.

15. Sp. Bør en Menighed ikke, ifølge Ap. Gj. 15. Kap, have Ældste, og hvad er især deres Pligter?

J. Chr. Mørgaard, som fremsatte Spørgsmaalet, tænkte sig derved nogle Brødre, som skulde staa Forstanderen bi med Raad og Daad.

L. Henriksen: Jeg mener, at de Brødre, der forestaa Menigheden, ere dens Ældste. Til disse høre Forstanderen, Lærerne og Menighedstjenerne. Disse vælges af Menigheden, og den vælger hertil ikke dem, som ere nye i Troen, men de ældre, mest erfarne Brødre, saa at vi altsaa have Ældste i alle Menigheder.

M. Larsen: I Kjøbenhavn have vi Menighedstjenerne og disse ere tillige Menighedens Ældste.

Af flere Skriftsteder, som derpaa anførtes, ses det klart, at der ved Ordet „Ældste“ forståas: Forstandere, Lærere og Menighedstjenerne. 1 Tim. 5, 17: „De Ældste, som ere gode Forstandere, og endvidere Ap. Gj. 20, 17; Joh. 5, 14; Pet. 5, 1; 2 Koh. v. 1; 3 Joh v. 1.

16. Sp. Skulle vi have Missionskole ig'en til næste Aar?

B. Jensen: Ved sidste Konferents blev det vedtaget at holde en Missionskole, og det har der nu ogsaa været i denne Vinter. Det var vel ikke mere end billigt, at Konferentsen hørte lidt om, hvorledes det er gaaet med den.

M. Larsen ønskede ogsaa, at en saadan Beretning blev afgiven, og tilmed, da der i den sidste Evangelist var givet Løfte om, at der vilde blive meddelt noget derom paa denne Konferents. Han havde været i Kjøbenhavn og besøgt Brødrene, som deltog i Undervisningen og kunde sige alt godt derom. For sit Bedkommende vilde han ønske, at vi kunde have en saadan Fællesbelæring af Brødre hvert Aar.

M. Larsen og K. P. Hansen afgave derpaa en Beretning om Missionskolen. Af denne fremgik det, at Kjærlighedens Mand havde været den herskende iblandt Brødrene, som vare i Kjøbenhavn sidste Vinter, saa at de nærrede det Haab, at denne Undervisning skulde blive til Guds Ære og til Belsignelse for hans Menighed.

M. Larsen beklagede sig især over, at der ere Brødre hist og her i Menighederne, hvilke paa en saarende Maade modarbejde saadan Undervisning, idet de endogjaa bruge Stikord, som „lærde Brødre“, „lærde Professore“ osv. Vi have al Agtelse for Lærdom; Apostelen Paulus var en lærd Mand, og han udrettede mere end de andre — men vi ere ikke lærde. Om vi 6 Brødre, som vare tilfammen paa Skolen, lægge al vor Lærdom sammen, saa bliver der dog ikke saa meget som een lærd Mand ud af det.

M. Larsen mener ikke, at vi nu skulde lade den Sag ligge. Kunde vi ikke, hvad vijt nok var vaansteligt, saa en saadan Undervisning til forstkommende Vinter saa maaste til næste.

E. Jensen mener, at man skal undersøge Stemningen i Menighederne. Vi ville til næste Vinter saa

den bedste Anledning til at se, om Interessen i Menigheden er saadan, at Missionskolen skal fortsættes.

J. Jensen raader til, at Komiteen vedbliver at samle Bidrag, og saa kunne vi se, hvorledes det vil gaa til næste Aar.

Samme Komite gjenvalgte derpaa til at virke i samme Djemed som i Fjor. Disse Brødre ere: S. Hansen, B. Jensen, E. Jensen, S. P. Hansen og M. Larsen.

17 Sp. Er det fornødent at holde Konferents hvert Aar?

M. Larsen mener, at det er fornødent, at Brødrene komme sammen med hverandre, mindst en Gang om Aaret, da de herved lære at kjende hverandre, udvekle Tanker og Meninger og derved mere og mere forenes til at være Et i Kristus. Desuden var der dog ogsaa Ting, der ikke kunde ordnes paa anden Maade end ved en saadan Sammenkomst af Brødre.

M. Larsen: Om vi end ikke have nogen praktisk Nytte af Konferentserne, saa blive vi dog derved styrkede og oplivede, saa at, om vi end komme til dem med et bekymret Hjerte, saa tage vi dog derfra med nyt Mod. Ved at samles med Brødrene oplives man paa ny til at fortsætte Kampen og Striden for Herrens Sag.

Konferentsen var enstemmig af den Mening, at det var fornødent at holde Konferents hvert Aar.

18 Sp. Bør Menighederne tilstede, at deres Medlemmer indtræde i „Good Templar-Ordenen“?

J. Jensen vilde opfordre de tilstedeværende Brødre, som kjendte „Good Templar-Ordenen“ til at udtale sig angaaende dette Spørgsmaal.

M. Larsen formaner til, ikke at modarbejde „Good Templar“; thi den havde et godt Formaal, nemlig at virke hen til Totalafholdenhed. Man burde derfor heller ikke lægge Brødre nogen Hindring i Vejen for at træde ind i den. Efterhaanden ville dog de Christne blive

fortrængte fra Ordenen, da det rationale Parti faar mere og mere Overtægt.

Konferentsen lød hermed dette Spørgsmaal ubesvaret; dog, da der ere andre Afholdenhedsforeninger her i Landet, behøver man jo ikke at indtræde i „Good Templar“, som man ikke ret kjender, men vil man staa i en Afholdenhedsforening, kan man jo slutte sig til en saadan.

19 Sp. Bør man ikke helst beaytte Steummesedler ved Afstemninger i Menighedsråd?

J. P. Hansen anser det for heldigst.

M. Larsen ligesaa, men advarede med det samme for at agitere. Man skal saa ikke en Gang meddele sin egen Hustru, hvem man har stemmet paa.

20. Sp. Bør de danske Baptisters Historie ikke samles før det er for sent?

M. Larsen: Vore Efterkommere bør dog kjende Baptisternes Historie her i Danmark; men skal det kunne lade sig gjenneføre, maa der snart gøres Noget i den Henseende, da de ældste Brødre, som ere bekendte dermed, snart ville dø.

M. Larsen: Vi maa anmode Brd. Kober, M. Nielsen, M. Madsen, S. Hansen, Chr. Petersen og Andre om at nedskrive og sende os, hvad de vide i denne Henseende.

J. A. Petersen understøttede det, og ifølge Forslag af M. Larsen anmodede Konferentsen Br S. Hansen om at samle Materiale, hos hvem det kunde faas.

21. Sp. Indeholder 1 Cor. 16, 2 en Befaling for alle Tidens Christue?

M. Larsen: Dersom Apostelen har givet en Regel for det at give, saa se vi 1) hvem der skal give — Enhver lægge Noget til Side; 2) hvor ofte der skal gives — hver første Dag i Ugen; 3) hvor meget der skal gives — efter som Enhver har havt Betsignelse til. Overalt hvor denne Regel er fulgt, har det været til Betsignelse. Han fremlagde derpaa Regnskabet for sidste Aar, af hvilket det fremgik, at

Soreningskassen, foruden forrige Mars Dverskud, havde havt en Indtægt af 1501 Kr. 67 Ore, og en Udgift af 1404 Kr. 44 Ore.

Til Hedningemissionen var indkommen 1580 Kr., og af disse vare 1443 Kr. 44 Ore sendte til Missionen i Kirma.

Til Traktatkassen var indkommen 261 Kr. 61 Ore, og Udgiften havde været 270 Kr. 50 Ore.

Til Missionskolen var indkommen 517 Kr. 45 Ore, og disse vare alle anvendte i det nævnte Djemed.

M. Larsen talte derpaa indtrængende om Nødvendigheden af at støtte Missionen baade i vort eget Land og iblandt Hedningerne. Han skildrede noget af den skrækelige Tilstand, som hersker i Indien og i Kina paa Grund af Mangel paa Kjendskab til Evangeliet.

J. A. Petersen talte ogsaa om Nødvendigheden af at samle rigelige Bidrag til Herrens Sag

Flere Brødre ønskede, at M. Larsen vilde holde en Missionsstale næste Dags (Søndag) Estermiddag, angaaende Missionen blandt Hedningerne. Han kunde dog ikke gaa ind paa deres Ønske, da han slet ikke var forberedt derpaa; men om Gud vilde og han levede, vilde han holde en saadan ved Konferentsen næste Aar.

22. Sp. Invalidkassen blev derpaa omtalt.

De Brødre, som ved Konferentsen i Fjor vare valgte til at udarbejde Love angaaende en saadan Kasse, havde været samlede om Middagen og bragte nu denne Sag paa Bane.

M. Larsen meddelte, at der allerede var indkommen 70 Kr. til bemeldte Kasse, og Br. P. P. Schmidt havde erholdt 10 Kr. til den i Hals Menighed.

Loven blev nu oplæst og antaget af Konferentsen. Den lyder saaledes:

Lov for Baptisternes Understøttelseskasse.

- 1) Kassen kaldes: Understøttelseskassen for trængende og affældige Baptistprædikanter.

- 2) Hensigten med Kassen er at understøtte saadanne Forstandere, Prædikanter og Lærere, som ellers ville falde Offenheden til Byrde.
- 3) a. Hvert Medlem i Menigheden betaler til Kassen mindst 10 Ore aarligt.
  - b. Kun de Forstandere, osv., der have ydet mindst 2 Kr. aarlig til Kassen, kunne komme i Betragtning med Hensyn til Understøttelse.
  - e. Menighedens Medlemmer opfordres til at betænke Kassen med Gaver, Legater, Testamenter og ved jærlige Indsamlinger.
- 4) Konferentsen afgjør, hvem der skal understøttes af Kassen og hvor stor Understøttelsen skal være.
- 5) Konferentsen bestemmer, hvor stor en Fond Kassen skal have, førend den yder Understøttelse.
- 6) Konferentsen vælger en Bestyrelse, bestaaende af 6 Medlemmer, og disse vælge af deres Midte en Formand og Kassjerer.
- 7) Regnskabet fremlægges hvert Aar for Konferentsen, som da har Ret til at vælge en ny Bestyrelse.
- 8) Bestyrelsen er ansvarlig for Kassens Midler og at de anbringes rentebærende.
- 9) Skulde Konferentsen i sin Tid beslutte at standse Kassens Virksomhed, da skal hele dens Beløb tilfalde Hedningemissionen.

Til Bestyrelse valgte Konferentsen: S. Hansen, Eft. Jensen, M. Larsen, N. Larsen, J. N. Petersen og Chr. Mørgaard, hvilken sidste Brødrene selv senere valgte til Formand og Kassjerer.

Det blev sluttelig vedtaget at lade Konferentsforhandlingerne trykke som sædvanligt, hvilket blev overladt N. Larsen i Forbindelse med nogle andre Brødre. Betalingen for dem skal tilsammen med Bidrag til Foreningskassen sendes til M. Larsen.

Der sluttedes derpaa med Bøn af Br. N. Chr. Næsby.

Forkjellige Brodres Adresser.

- Aalborg:** H. F. Jensen, Kaffebrænder i Aalborg.
- Bornholm:** D. Ipsen, Skomager i Rønne. — P. Holm, Terra-kottearbejder i Rønne.
- Gjildstrup:** L. Andersen, Sadelmager, Allindelille pr. Ringled.
- Faaborg-Gneou:** J. Larsen, Nørremøllegaard pr. Faaborg.
- Falster:** V. Jensen, Lidstrup pr. Ringled, Falster
- Farre:** Jens Christensen, Farre pr. Jelling.
- Frederikshavn:** P. Andersen, Skjellet, Colne Station. — S. Knudsen, Melbak pr. Sindal. — V. Møller, Ektrup pr. Sæby. — A. Chr. Næsbj, Neder Højslet pr. Sindal. — N. Chr. Holm, Vogn, Colne St.
- Gals:** N. Svendsen, Hinderup pr. Hjallerup Kro.
- Jetsmark:** E. Jensen, Jetsmark pr. Aabybro. — P. Larsen, Brødslev pr. Lykken. — Niels Poulsen Dahl, Sundby pr. Chihed. — And. Jørgensen, Lyngs paa Thyholm. — J. A. Bjær, Aalstrup Mark pr. Brønderlev.
- Kjøbenhavn:** M. Larsen, Griffensfeldtsgade Nr. 20, 1. Sal, Kjøbenhavn N. — H. Larsen, Smedegade Nr. 8, Sinen, Kjøbenhavn N. — J. Larsen, Overpolitibetjent, Vævergade Nr. 8, 1. Sal, Kjøbenhavn N. — P. E. Ryding, Lille Kongensgade Nr. 5, 2. Sal, Kjøbenhavn K. — A. Broholm, Lille Torvegade Nr. 29, 3. Sal, Kjøbenhavn C. — Kolportør C. Christiansen, Søndersgade Nr. 8, 1. Sal, Kjøbenhavn N.
- Vangeland:** A. M. Hansen, Simmerballe pr. Rudkjøbing.
- Volland:** N. Larsen, V. Nordlunde pr. Nakskov
- Vogstør:** P. Sønder, Lille Aistrup pr. Ribe. — Chr. Olsen, Vilhed pr. Løgstør.
- Dure:** J. A. Petersen, Dure Mark pr. Svendborg.
- Slagelse:** H. Larsen, Fruegade 144, Slagelse.
- Suede:** A. N. Dahlgren, Sejlstrup pr. U. Suede.
- Suevre:** N. Hansen, Suevre Mark, Regstrup pr. Holbæk. — H. Nielsen, sammesteds. — N. Jensen, Søndersted Mark pr. Regstrup, Holbæk
- Syd-Aalborg:** Chr. Nørgaard, Sejlflod pr. Aalborg. — S. Hansen, Vaarst pr. Aalborg. — J. Jensen, N. Kongerslev, Bælum pr. Aalborg. — Privatlærer S. Kvist sammesteds. — Privatlærer L. Christoffersen, Oppelstrup pr. Aalborg. — H. Jensen, Mølholm pr. Skjorping.
- Wandløse:** L. Henriksen, Skee-Laastrup, Merløse pr. Ringled. — And. Arlsen, Allindelille pr. Ringled. — P. Jensen, Parcellist i Allindelille pr. Ringled.
- Vejde:** J. P. Hansen, Kapellet, Gulkrog, Vejle. — P. P. Schmidt, Adr. P. Andersen, Vestergade, Vejle. — G. Grøse, Hørsensvejen, Vejle. — N. Frederiksen, Skræder i Vejle.

Andre Brødres Adresser.

- Odense:** F. C. Rynker, Missionær.
N. Schleswig: J. Nielsen, Miss., Wiesby pr. Møgeltonder.
Hamburg: Ph. Bickel, Sogfælde, Mittelweg Nr. 98.
Berlin: J. Köbner, Melchiorstraße 13.
Sverig: „Søndagsskole-Foreningen“, Örebro. — Hr. Palm & Stadlings Boghandel, Malmkilnadsgatan 40, Stockholm.
Norge: P. Helbostad, (Udg. af „U. S.“), Frederikshald. — G. Hüberrt, (Forl. af Moodys Præd.), Skien.
N. Amerika: U. P. Jensen, (Udg. af „Obl.“), Bapt. Theol. Seminary, Morgan Park, Ill. — J. A. Edgren, Prof., Morgan Park, Ill.

Brødrene i de forskjellige Komiteer.

(Se Adresserne.)

- De raadgivende Brødre:** C. Henriksen, E. Jensen, H. Jensen, Chr. Nørgaard, U. Larsen og M. Larsen, hvilken sidste er Formand.
- For Traktatsagen:** U. Hansen, C. Henriksen, U. Larsen, A. Arissen og M. Larsen, Formand.
- For Søndagsskolesagen:** M. Larsen, U. Larsen, S. Hansen, J. P. Hansen og H. H. Larsen, Formand.
- For Missionskolen:** U. Jensen, S. Hansen, E. Jensen, M. Larsen og Børg. P. Hansen, Formand.
- For d. d. Evangelist:** U. Hansen, H. H. Larsen og Johan Larsen jun., Formand.
- For Understøttelseskassen:** S. Hansen, E. Jensen, J. A. Petersen, M. Larsen, U. Larsen og Chr. Nørgaard, Formand og Kassfører.

Statistik over de doble Christne i vort Forbund for 1882.

Foreningerne i vort Forbund.	Medl. Antal.	Korere og Missionærer	Stationer	Medl. Antal ved Guden af 1881			Tilgang			Afgang			Medl. Antal v d Guden af 1882	Børn i Søndags-Skoler	Korere i Søndags-Skoler	Indkomne Indtæg.
				Doble	Tilrejste	Gjenopt.	Døde	Portrejste	Fratrædte	Udelste						
Tyskland	21	49	301	5228	573	77	91	67	207	7	172	5516	1795	109	3734	
1. Ostpreussiske	25	78	321	4479	523	192	58	71	319	40	152	4670	2509	154	4728	
2. Preussiske	23	58	207	3150	209	105	31	56	219	3	75	3142	2442	269	72409	
3. Nordvestlige	11	32	127	1091	104	36	19	14	73	4	14	1145	1413	97	17276	
4. Midd. og Syd.	17	43	127	2046	194	128	28	21	153	23	65	2134	3076	157	31054	
5. Rhiniske	3	13	51	474	46	3	4	11	23		11	482	120	15	7480	
6. Elb. Weser.	2	10	38	353	139	21	5	2	1	1	37	477	235	25	6886	
Nørrig	22	58	121	2204	153	33	10	42	118	5	46	2189	1154	74	14670	
Danmark	5	15	64	1746	208	55	32	18	90		56	1877	632	48	25424	
Polstke	12	27	169	3696	376	107	87	31	59		146	4030	947	76	17788	
Russisk-tyrkiske	11	21	32	3626	394	122	103	37	145		142	3921	890	74	39396	
Italienske	3	4	15	625	40	21	19	5	81	1	16	602	268	35	26043	
Afrika	3	9	9	238	8	18	12	2	4		13	257	120	13	4587	
Australien																
I alt	158	417	1582	28956	2967	918	499	377	1492	84	945	30442	16603	1146	348475	

Af de bortrejstes Antal overstiger de Tilrejstes med 574 har sin Grund i, at disse for første Delen ere rejste til Amerika.
 I Aarets Løb solgtes 22,265 Bibler og Testamenter, udelstes 693,785 Traktater, omtalt 3,888 Sædelsægtige, 2,106 „Grünen Auen“, 1596 Bvg. og 1700 B. S. Bøst.

Statistik over Bopstifterne i Danmark den 1ste Juni 1883.

Meningstidernes Navne	Forsikringsnavne	1879	1882		Dødt	Tilgang	Udvej	Fede	Udgang		Stationernes Antal	Barn i Gensdagshospitlene	Ydernes Antal	Quot. Biorag		
			1. Juni	1. Juni					1. Juni	1. Juni				Str.	Øre	
Stalborg	Jug. Forskander	1879	37	2	4	3	1	9	1	34	1	12	1	800	"	
Bornholm	H. E. Hviding	48	146	5	16		1	1	162	57	5	50	5	578	"	
Skildrup	H. Hvidsten	61	59	2	1		3		57	22	1	60	2	225	"	
Roskilde	H. Jensen	77	23	1			1		22	13	2			30	"	
Naarø	H. Christensen	63	16	1			3		13	13	1			33	"	
Naarø E.	H. Larsen	75	14	1	1				15	15	3	3	15	63	50	
Frederiksh.	H. Hvidsten	60	213	6	22	1	8	9	2	6	9	9	120	1	800	"
Søls	Jug. Forskander	56	87	1	3		9	9	2	2	4	4	7	220	"	
Døby	Død sidste Aar	42	6				2		4	4	1	1		11	"	
Østmarst.	H. Jensen	56	275	7	22	3	2	8	1	3	13	130	9	1100	"	
Rydehøvd.	H. Larsen	45	390	4	25	7	10	9	12	3	7	300	22	6400	10	
København	H. M. Hansen	40	30	1	1		1	1	30	30	6	56	3	250	"	
København, B.	H. Larsen	57	46	1			2		42	42	6	10	1	368	"	
Roskilde	Jug. Forskander	63	47	2	1		1	2	1	45	3	25	3	375	32	
Østmarst.	H. Petersen	55	109	1	10	1	2	12	1	106	5	50	2	600	"	
Naarø	H. Christensen	81	71	1	3		5	1	2	67	3	3	14	562	"	
Skibby	H. Larsen	42	51	2			1	4	47	47	3	3	2	287	59	
Skibby	H. Nielsen	79	85	1	4	1	2	4	80	80	6	30	1	900	"	
Skibby, N.	H. Jensen	65	45	3	3		5	5	45	45	6	30	2	365	45	
Skibby, N.	H. Jensen	40	161	5	7	2	3	4	161	17	145	138	6	983	33	
Skibby, N.	H. Jensen	57	218	8	17	1	6	4	219	8	8	138	6	1542	12	
Skibby, N.	H. Jensen	66	70	3	4	1	2	2	72	4	4	76	8	518	50	
Skibby, N.	H. Jensen	2109	58	144	21	9	43	92	10	40	112	1239	79	16349	93	